

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

a
CHRISTMAS
Wish

IVY SMOAK

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Bir Noel Dileği

Ivy Smoak tarafından

Telif Hakkı 2015 Ivy Smoak
Tüm Hakları Saklıdır

Ivy [Smoakbültenine kayıt](#) 'ın haber olarak ÜCRETSİZ bir kısa öykü kazanın
ve yeni kitaplarından ilk siz haberdar olun!

İÇİNDEKİLER

[Başlık](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Daha](#)

[Fazla Oku](#)

[ARC Ekibi](#)

[Ayrıca Ivy Smoak Telif](#)

[Hakkı](#)

Bölüm 1

"Unumuzun bittiğine inanamıyorum," dedi annem dolapta birkaç şeyin yerini değiştirirken. Bu, orada olmadığı açıkça belli olan bir malzemeyi aramak için dolabı ikinci kez karıştırdıydı.

"Gerçekten gidip almamın bir sakıncası yok," dedim tekrar. Un kalmadığını söylediği ilk seferden sonra ceketimi çoktan kapmışım. "İhtiyacımız olan başka bir şey var mı?"

"Noel arifesinde dışarı çıkmak zorunda kalmanı istemiyorum. Başka bir şey yaparım."

"Anne, gerçekten umurumda değil." Çantamı ve arabamın anahtarlarını aldım. Biraz temiz havaya ihtiyacım vardı. Evde çılgılık atmadan bir dakika daha durabilir miydim emin değildim. Şu anda Noel kurabiyesi yapmak bir kabus gibi geliyordu.

"Babanın da seninle gelmesini ister miydin? Ya da belki Izzy..."

"Hayır. Yakında döneceğim." Annem düşüncesini tamamlamadan hızla ön kapıdan çıktım. En çok da küçük kız kardeşim Izzy'den uzaklaşmaya çalışıyordum. Ön kapıyı kapattığımda iç çektim ve sırtımı kapıya yasladım. Izzy birkaç yıl önce üniversiteden mezun olduğundan beri Noel için eve gelmemişti. Ama bu yıl geri dönmüştü. Hem de sürpriz bir nişanlıyla.

Onun adına mutluydum, gerçekten. Ama bu çok zordu. Geçen yıl ruh eşim olduğunu düşündüğüm kişiyle nişanlanmışım. Brendan'a sırlıslıkla aşık olmuşum. Birbirimizin cümlelerini bile tamamlardık. Fark etmediğim şey, cümlelerimi tamamlamadığı zamanlarda sekreterini beceriyor olmasıydı. Aileme onu terk ettiğimi söyledim ama nedenini onlara hiç söylemedim çünkü bu utanç verici ve küçük düşürücüydü. Onun için yeterli olmadığım gerçeğini hâlâ kabullenememişim.

Izzy'yi mutlu görmek harikaydı. Ama annem bunun sonunu duymama izin vermedi. Bana sürekli iyilerden birinin gitmesine izin verdiğimi söylüyordu. Brendan'ın yapabileceğim en iyi şey olduğunu. Ve bunu duymak bile ağlamak istememe neden oluyordu. Tabii ki annem onun bir pislik olduğunu bilmiyordu, ama aldatılmayı hak ettiğimi düşünüyor gibi görünüyordu. Üzgün olduğumda hep mantıksız davranmışımdır. Ve kendim için üzülmekten bıkmıştım. Izzy beni uyarma zahmetine girseydi her şeye daha hazırlıklı olurum. Ama hazır değildim.

Brendan'la beş yıldır çıkıyordum. Noel'de onu eve getirmeye alışmıştım. Arkadaşlarım hayatıma devam etmemi sağlamak için rastgele adamlar ayarlayıp duruyordu ama işe yaramıyordu. Bir daha asla o kıvılcımı hissedemeyeceğimi düşünmeye başlamıştım. Onunla hissedip hissetmediğimi bile hatırlayamıyordum. Her şey çok iyi gidiyor gibi görünüyordu ve şimdi kendimi tamamen kaybolmuş hissediyordum. Kendimi hiç bu Noel'de hissettiğim kadar yalnız hissetmemiştim.

Çantamdan anahtarlarımı çıkardım ve arabama doğru yürüdüm. Hafif bir kar yağışı başlamıştı. Noel arifesinde yağan kardan daha büyüğü bir şey olamazdı. Yine de bu gece kendimi iyi hissetmiyordum. Bir gecede nasıl olduysa Grinch'e dönüşmüştüm. Arabama tırmandım ve daha kapıyı kapatmadan anahtarı kontağa soktum. Hava buz gibiydi ve bir an önce kaloriferlerin yanmasını istiyordum.

Kapıyı kapattım, emniyet kemerimi taktım ve ayağımı gaza bastım. Sadece birkaç dakika ötede, Noel arifesinde bile 24 saat açık olan bir market vardı. Mahallemden dışarı çıktım. Yolda başka araba . Herkes evlerine kapanmış mutlu bir kutlama yapıyor olmalıydı. *Ama ben değildim.* Lisemin önünden geçerken yan camdan dışarı baktım. Onu görmek göğsümün sıkışmasına neden oldu. Üniversiteye gittiğimde, kendim için bir şeyler yapmayı çok istiyordum. Öyle bir çocuktum ki

Lisedeki inek. Gelecek yıl onuncu yıl buluşmam vardı ve ben yalnız gitmek istemiyordum. Herkese artık bir ezik olmadığımı göstermek istiyordum.

Arabayı marketin otoparkına park nihayet ısınmaya başlamıştım. Büyük olasılıkla çalışanlar olmak üzere sadece birkaç araba daha vardı. Markete doğru yürürken montumu sıkıca üzerime çektim. İlk kapı kilitliydi ama denediğim ikinci kapı açıktı.

Kasadaki yalnız kadın pek de neşeli olmayan bir ses tonuyla "Mutlu Noeller," dedi.

"Mutlu Noeller," dedim ve bir sepet kaptım. Bir Grinch'ten diğerine. Yaptığım ilk şey un bulmak oldu ve sonra şarap reyonuna girdim. Eğer önümüzdeki birkaç gün hayatta kalacaksam, çok fazla şaraba ihtiyacım olacaktı. Bir şişe aldım ve koridorda ilerledim. Ya da belki daha sert bir şey daha iyi olurdu.

"Julia Wild."

Adımı kimin söylediğini görmek için arkamı döndüm ve çenemin düşmesine izin vermemek için odaklanmak zorunda kaldım. Lisedeki aşkım. Sınıfta hep hayalini kurduğum kişi. Varlığımdan haberi olmadığını düşündüğüm kişi. Boğazımı temizledim. "Tucker Mills?" Kendimi liseye geri dönmüş gibi hissettim. Cidden benimle mi konuşuyordu? Etrafıma bakındım ama dükkânda başka kimse yoktu. Özellikle de benim adımla taşıyan. Kilisede giydiğim güzel eteği değiştirmedim için çok mutluydum. Aksi takdirde şu anda saçma Noel pijamalarımı giyiyor olurdum ve bu tam bir felaket olurdu.

Gülümsedi ve bana doğru yürüdü. "Biliyor musun, her zaman sınıfımızdaki en havalı ismin sende olduğunu düşünmüşümdür."

Gerçekten mi? Güldüm. "Sınıfımızdaki en havalı kişi sendin." *Bunu neden söyledim ki? Çok eziğim.*

Tekrar gülümsedi ve sepetime baktı. "Un ve şarap mı? Ne yapıyorsun?"

"Annem Noel kurabiyeleri yapıyor. Ve ben sadece tatillerde hayatta kalmaya çalışıyorum. Ama muhtemelen bundan daha fazla şaraba ihtiyacım olacak."

"O kadar kötü, ha?"

"Hayatta kalmak için günde en az iki şişeye ihtiyacım olduğunu söyleyebilirim." Şimdi lisedekinden bile daha yakışıklı görünüyordu. Güzel bir kot pantolon ve pahalı görünümlü bir yün palto giyyordu. Belli ki kendi başına bir şeyler başarmıştı. Kahverengi saçları artık bir tarafa doğru düzleştirilmişti, bu da onu hatırladığımdan daha sofistike ve yetişkin gösteriyordu. Ama hala aynı iç açıcı gülümsemesi ve delici kahverengi gözleri vardı. Bu iki şey hiç değişmemişti. Şu anda bana yöneltilmiş olmaları dışında.

"Yani planın tatillerde kafayı bulmak mı? Kulağa eğlenceli geliyor. Ama kulağa hiç de senmişsin gibi gelmiyor." Tekrar gülümsedi.

Lise partilerine hiç gitmediğimi hatırlamak bir yana, adımın neden hatırladığından bile emin değildim. Ders çalışmakla çok meşguldüm. Ya da belki de davet edilmemekle meşguldüm. Tucker'la birkaç dersimiz vardı ama hiç konuşmamıştık bile. "Tucker Mills, beni o kadar iyi tanıdığını sanmıyorum."

Bana bakarken sepetini tutmayan elini cebine soktu. "İstediğim kadar iyi değil, hayır."

Sertçe yutkundum. Bununla ne demek istemişti? Garip bir şekilde güldüm. "Evet. Şey..." Raftaki şişelerden birine bakarken sesimin kesilmesine izin verdim.

"Biliyor musun, eğer iyi bir şey arıyorsan, bunu denemelisin." Raftan bir şişe aldı ve bana uzattı.

"Şimdi de şarap uzmanı mı oldun?"

Güldü. "Hayır, tam olarak öyle demezdim. Ama bence oldukça iyi."

"Tamam, teşekkürler." Şişeye baktım. *Mills Şarapçılık*. Gözlerim tekrar onunkilere kaydı. "Şaraphaneniz mi var?"

Gülümsedi. "Sen de beni o kadar iyi tanımıyor gibisin Julia Wild."

"Touché." Şişeyi sepetime koydum. "Peki Noel arifesinde neden dışarıdasın?"

Telefonu cebinde vızıldamaya başladı. Çıkardı ve ekrana baktı. "Üzgünüm, bir saniye sürecek." Başparmağını ekranın üzerinde kaydırdı.

"Hayır, sorun değil. Seni görmek güzeldi, Tucker. Mutlu Noeller."

"Mills," dedi telefonuna ve parmağını kaldırarak sadece bir dakika süreceğini işaret etti.

"Sorun değil," diye mırıldandım. El salladım ve ondan uzaklaştım. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyordum. Onu dokuz yıldır falan mı görmemiştim? Benimle konuşmak için zahmete girmesi bir yana, beni hatırlayacağı bile aklıma gelmezdi. Kasaya doğru yürümeden önce bir kutu Cheez-Its aldım. Belki bu gece bunlardan bir kutu yemek bir şekilde kendimi daha iyi hissetmemi sağlardı. Sepetimdeki her şeyi taşıma bandına yerleştirdim. Kadın ürünleri tararken bana kötü kötü gülümsedi. Neşeli olmadığı için onu suçlamadım. Noel arifesinde çalışmak muhtemelen Noel Baba'dan istediği şey değildi.

Kredi kartımı çıkarmadan önce omzumun üzerinden baktım. Tucker'ın peşimden gelmeye çalışacağını umuyordum. Bunu kaç kez hayal etmişim? Bana koşup beni her zaman sevdiğini itiraf etmesini? Kendi kendime sessizce güldüm. Artık lisede değildim. Bu fikir her zaman sadece bir hayal olarak kalacaktı. Tucker sadece Noel arifesinde arkadaşça davranıyordu. İnsanlar böyle yapar. O sadece iyi bir adamdı. Ve o

Noel arifemi daha iyi hale getirmişti. Beni annemin dırdırından beş dakikalığına uzaklaştırmıştı.

Çantalarımı aldım. Kasadaki kadına elimden geldiğince neşeli bir şekilde "Mutlu Noeller," dedim.

Gülümsedi. "Sen de ."

Umarım samimiyetim gecesini biraz daha güzelleştirmiştir. Grinch olmak istemedim. Ben öyle biri değildim. Noel'i her zaman sevmişimdir. Bir kez daha baktım ama Tucker görünürlerde yoktu. Futbol takımının oyun kurucusu ineklerden hiç hoşlanmazdı. Başarılı şaraphane sahibi de muhtemelen nişanlısını bile eğlendiremeyen bir kıza aşık olmamıştı. Başımı salladım. Bu, bunun gerçekleşme düşüncesinden zevk alamayacağım anlamına gelmiyordu. Lisedeyken bunun olacağını yeterince düşünmüştüm.

Dışarı çıktığımda park yerinin karla kaplı olduğunu görünce şaşırdım. Daha da kötüleşmeden eve gitmem gerekiyordu. Yiyecekleri ön koltuğa koydum ve kar kazıyıcıyı kaptım. Şimdi yine yalnızdım ve keşke Noel pijamalarımı giyseymdim diye düşündüm. Bacaklarıma inen kar beni titretti. En azından kalça hizasında çizmeler giyiyordum. Pencerelerdeki karları kazımayı bitirdiğimde, yaptığım ilk birkaç pencere neredeyse tekrar kaplanmıştı. Gerçekten de yağmaya başlamıştı. Hızla arabama bindim, bacaklarımdaki karı fırçaladım ve motoru çalıştırdım.

Motor birkaç garip ses çıkardı ama sonunda çalıştı. Arabam soğuktan nefret ederdi. Çoğu eski araba öyledir. Arabayı vites taktım ve ayağımı gaza bastım. Ama hiçbir şey olmadı. "Kahretsin." Ayağımı tekrar gaza bastım. Lastiklerimin döndüğünü duyabiliyordum. Altıları buz tutmuş olmalıydı. "Harika." Sürücü kursunda bununla ilgili bir şeyler öğrendiğime eminim ama bu yıllar önceydi. Ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Ayağımı gaz pedalına bastım ama o da bir işe yaramadı. *Gazı pompalamak*

bir şey bile mi? Belki de frenleri pompalıyordur. Ama bu yağmurda frenlerin kilitlenmesini önlemek içindir.

Pencereme vuran biri beni zıplattı. Bir el karda geziniyordu. Tucker Mills arabamın dışında durmuş bana bakıyordu. Kalbim yeniden hızlı atmaya başladı. Camımı indirecek düğmeyi bulana kadar arabanın kapısındaki düğmeleri kurcaladım. Ben arabayı hareket ettirmek için uğraşırken camımda biriken kar tabakası kucağıma düştü.

"Araba sorunu mu?" dedi.

"Evet." Bacaklarımdaki ve arabanın tabanındaki karı fırçaladım. "Lastiklerimin altında buz falan olmalı." Üzerine düşen küçük kar taneleriyle çok seksi görünüyordu. Parmaklarımı saçlarında gezdirmek için ani bir istek duydum. *Neyim var benim böyle?*

"Seni itmeye çalışmama izin ver."

Ben bir şey söyleyemeden arabamın arkasına doğru yürümeye başladı. "Gaza bas!" diye bağırdı arabamın arkasından.

Ayağımı yavaşça gaza bastım ve sonra pedala daha fazla bastım. Lastiklerimin dönme sesinden başka bir şey yoktu.

Pencereme geri geldi. "Sanırım düşündüğüm kadar güçlü değilim."

"Eminim bunun onunla bir ilgisi yoktur. Güçlü olduğumu biliyorum." Yüzümün kızardığını hissedebiliyordum.

Gülümsedi. "Seni eve bırakayım."

"Oh, hayır, Tucker, değil. Seni zaten aileden yeterince uzak tuttum. Sadece bir çekici çağıracağım. Yine de teklifin için teşekkürler."

"Önemli bir şey değil. Muhtemelen sen de benim gibi buradan beş dakika uzaklıkta yaşıyorsun."

"Evet. Ama gerçekten, yapacak daha iyi işlerin var. Ben iyiyim. Beni eve götürmek zorunda değilsin."

Bana tuhaf tuhaf baktı. "İstemediğimi biliyorum. İstiyorum, Julia."
mu? "Ama, Tucker, eğer sen..."

"Gerçekten, umurumda değil. Sorunuza cevap olarak, ben de ailemden kaçıyorum."

Güldüm. "Noel'in sevinçleri."

"Mhm." Arabamın yanına vurdu. "Hadi, benim kamyonum da kara gömülmeden önce."

"Tamam." Camımı tekrar açmak için düğmeye bastım ve kontağı kapattım. Tucker Mills'in beni eve bıraktığı gerçeğini düşünmeden edemiyordum. *Tucker Mills*. Kesinlikle onun bunu yaptığını hayal etmiştim. *Ve bana iyi geceler öpücüğü vermesini.* Çantalarımı aldım ve arabanın kapısını açtım. İçimi çektim ve arabamı kilitledim.

Kar şimdi daha da sert yağıyordu. Park yerinde sadece bir kamyonet vardı ve Tucker'ı ona kadar takip ettim. Yolcu tarafındaki kapıyı açtı ve bana elini uzattı. Bu hemen hemen her hayalin gerçekleşmesiydi. Elimi onunkine koydum ve kapıya doğru adım attım. Elleri sıcaktı ve avuç içleri sertti. Kendimi bırakmaya zorlamak zorunda kaldım. Etrafımızda yağan kara rağmen dokunuşu tüm bedenimi sıcacık hissettirmişti.

Kapıyı arkamdan kapattı ve arabanın etrafında koşturmasını izledim. Sürücü koltuğuna tırmandı ve avuçlarını birbirine sürttü. Kamyonetinde orta konsol yoktu. Onun yerine aramızda küçük, üçüncü bir koltuk vardı. Keşke biraz daha cesur olsaydım. Eğer öyle olsaydım, üşüdüğümü söyler ve ona yaklaşırdım. Onun yerine camdan dışarı baktım.

Anahtarı kontağa sokar sokmaz kamyonu kükreyerek canlandı. Ayağını gaza bastığında kamyonu hiç itiraz etmedi.

"Vay canına, senin araban benimkinden çok daha iyi."

"Dört tekerlekten çekiş. Sende şaşırdım. Tabii hâlâ buralarda yaşıyorsan."

"Muhtemelen yeni bir araba almalıyım. Buradan yaklaşık yarım saat uzaklıkta, Kennett Square'de yaşıyorum. Orada daha çok kar yağıyor."

"Bu aslında benim şaraphaneme oldukça yakın. Bir ara gelip görmelisin."

"Evet, bu harika olur." Yüzünü incelemeye çalıştım. Beni gerçekten davet mi ediyordu yoksa yine kibarlık mı yapıyordu anlayamıyordum. Anlayamadım. Bana doğru döndü ama ben hemen başka tarafa baktım.

İşığa geldiğinde, "Sol mu sağ mı?" diye sordu.

"Sola." Keşke uzakta yaşıyor olsaydım. Araba yolculuğunu uzatmak için onu yanlış yöne göndermeyi düşündüm ama bakkal ile evim arasında sadece birkaç dönüş olduğundan, neyin peşinde olduğumu anlayacağından emindim. "Peki neden ailenden kaçıyorsun?"

Güldü. "Annem torun sahibi olmam konusunda başımın etini yemeye bayılıyor."

"Oh." Tabii ki evliydi. Onun gibi adamlar asla bekar olmazdı. "Ne zamandır evlisin?"

Tekrar güldü. " de bu. Çıkmıyorum. Kimseyle çıkmıyorum bile. Annem sadece delilik yapıyor."

"Anneler böyle yapar."

"Evet. Sanırım. Peki ya sen Julia?"

Adımın onun dilinden dökülüğü hoşuma gitmişti. "Neden ailemden kaçıyorum?"

"Şey, o. Görüştüğün biri var mı?" Bir ışıқта durduğunda bana doğru döndü.

Bana asılıyor mu? Bileğimi çimdikledim. Kesinlikle rüya görmüyordum. "Küçük kız kardeşim nişanlandı. Ve annem bana nişanlı olmadığımı hatırlatıp duruyor."

"Erkek arkadaşının neden evlenme teklif etmediğini mi merak ediyor?" Güldüm. "Hayır, tam olarak değil."

Dudakları bir şey söyleyecekmiş gibi bir an için aralandı ama hemen tekrar birbirine bastırdı. Işık yeşile döndü ve ayağını tekrar gaza bastı.

Ne söylememi istediğinden emin değildim. Belki de detaylandırmalıyım? Kesinlikle bekâr olduğumu bilmesini istiyordum. Bunun pek önemi yoktu. O Tucker Mills'ti. Benimle ilgilenmiyordu. "Geçen Noel'den hemen sonra nişanlımın beni aldattığını öğrendim. Ben de ilişkimizi bitirdim. Ve olanları aileme hiç anlatmadım. Onlara söylemeye çok utandım, anlıyor musunuz? Şimdi küçük kız kardeşim nişanlandı ve annem bana iyi olanlardan birini elimden kaçırdığımı hatırlatıp duruyor. Acımasız davranıyor. Eski sevgilimi arayıp onu Noel yemeğine davet etmemesine şaşırdım." Saçmaladığımı biliyordum ama bir türlü duramıyordum. Değişiklik olsun diye her konuda içimi dökebilmek güzeldi. "Ama ben korkunç bir insan değilim. Kız kardeşim için çok mutluyum. Keşke annem bir saniyeliğine de olsa benim bekârlığımı yerine buna odaklanabilse."

"Eski sevgilin için üzgünüm."

"Tanrım, en iyisi buydu. Belli ki kaderimizde yokmuş."

"Bu, onun bu konuda bir pislik olması gerektiği anlamına gelmiyor. Bir insan bunu neden yapar anlamıyorum. Sana söyleyecek cesareti olmalıydı. İyi bir şeyin gitmesine izin veren oydu, tam tersi değil."

Güldüm. "Teşekkür ederim. Beni aldattığı kızın göğüsleri gerçekten çok büyüktü. O da var yani." Ve o bir sürtüktü.

Güldü. "Eminim senin kadar güzel değildi."

Aman Tanrım, benimle flört ediyor!

"Hangi yol?" dedi, bir dur işaretinde durarak.

"Doğru." Dönüşünü izledim. Bu gecenin lise gibi geriye dönüp baktığımda pişmanlık duyacağım bir şey olmasını istemiyordum. Her zaman diledim

O zamanlar onunla konuşacak cesaretim vardı. "Bu gece benimle konuştuğunda gerçekten çok şaşırdım."

"Neden?"

"Lisede tam olarak arkadaş değildik. Aslında kim olduğumu bildiğini bile sanmıyordum."

Bir an için yoldan uzaklaştı ve bana gülümsedi. "Tabii ki kim olduğunu biliyordum."

"Evet, sanırım mezun olan sınıfımız oldukça küçüktü. Buradan da sağa dön."

Benim mahallemden sağa döndü. "Kim olduğunu bu yüzden bilmiyordum."

"Orası ailemin evi." Ona bir ev ötede olduğunu göstermek için pencereden dışarıyı işaret ettim.

Evimin önündeki kaldırımda durdu ve motoru kapattı. Hayatımın en kısa yolculuğu bu olsa gerek.

"Aslında benim kim olduğumu bilmene şaşırdım," dedi ve bana gülümsedi.

Güldüm. "Şaka mı yapıyorsun? Herkes senin kim olduğunu biliyordu. Futbol takımının oyun kurucusu. Bay Popüler. Benim tam tersim."

"Lisedeyken bir pislik gibi davrandıysam özür dilerim." Araba çalışmadığı halde elleri hâlâ direksiyonun üzerindeydi. Arabayı çalışır durumda tutabilirdi. Benimle konuşmak istiyor gibiydi.

"Ne? Sen bir pislik değildin, Tucker. Herkese karşı iyiydin. Sadece aynı arkadaş grubunda değildik. Senin iyi bir adam olduğunu biliyorum. Her hafta sonu hayvan barınağında gönüllü çalışıyordun, değil mi?"

Güldü. "Evet, ama bunu sadece üniversite başvurumda iyi görüldüğü için yaptım."

"Yine de yaptın. Ve Noel arifesinde beni eve bırakmayı teklif ettin. Sadece iyi bir adam bunu yapmayı teklif ederdi. Bu arada, ailene dönmene izin vermeliyim. Bu gece için teşekkür ederim. Yani, bilirsin, beni eve bıraktığın için."

"Geri dönmek için acelem yok. Aslında," diyerek bana doğru eğildi.

Aman Tanrım, Tucker Mills beni öpecek. Bütün çocukluk fantezilerinin gerçekleşmesi gibiydi. Daha iyisini beklerdim. Çünkü eğer mümkünse, Tucker şimdi okulda olduğundan daha aygırdı.

Ama beni öpmek yerine, yerde benimkinin yanında duran çantasından iki bira çıkardı. "Birbirimizi gerçekten tanımadığımızı belirtmiştin." Biralardan birini bana uzattı. "Bunu değiştirmeye ne dersin?"

Ön camdan dışarı, yağan kara baktım. "Senin kamyonun bile bu kadar çabuk geçemez."

"Bir mahallede oturuyorum. Her zaman yürüyebilirim."

İtiraz etmek istemedim. Bu muhtemelen başıma gelen en iyi şeydi. "Tamam." Biranın kapağını kapattım ve ona doğru fırlattım.

Serbest eliyle yakaladı ve gülümsedi.

"Görüyorum ki hâlâ sende." Biramdan bir yudum aldım.

"Ama ben geniş bir alıcı değildim. Oyun kurucuydum. Yani..."

"Dizine olanları duydum. Tucker, gerçekten üzgünüm."

İç çekti. "Vay be, sanki bir milyon yıl önceymiş gibi geliyor. Dürüst olmak gerekirse, profesyonel olmak hiç sanmıyorum. Şu anda yaptığım işi seviyorum. Peki ya sen? Sen ne iş yapıyorsun?" Birasını açtı ve bir yudum aldı.

"Kennett Chronicle'da çalışıyorum."

"Şu bak. Ateşli bir yazar."

Güldüm. "Önemli biri olmaktan uzağım. Hikayelerimin çoğu baskıya bile ."

"Sonuncusu ne hakkındaydı?"

"Sınıftaki en popüler çocuğa aşık olan inek bir kız hakkındaydı." Hızla biramdan bir yudum daha aldım. *Gerçekten bunu yüksek sesle mi söylemiştim?* Onun yanında zaten gergindim. Belki de bunun üzerine içmemeliydim.

Güldü. "Bu çok klişe, biliyorsun. Muhtemelen popüler çocuğun inek kıza nasıl aşık olduğunu ve o sırada bu konuda bir şey yapamayacak kadar aptal olduğunu yazmalıydın. Belki o zaman hikayen ilgi görürdü."

Güldüm. "Evet, belki de kızın makyaj yaptırıp birden güzelleşmesiyle ilgili olabilirdi? Belki onu balo kraliçesi yapmakla ilgili garip bir bahis de olabilirdi?"

"Bir şeyleri klişe haline getirmeyi seviyor musun? Her şeyi yanlış anlamışsın. Kızın makyaj yapmaya ihtiyacı yoktu. O her zaman güzeldi."

"Doğru. Kimsenin bu konuda yazmamasının bir nedeni var. Böyle bir şey olmaz."

Omuz silkti. "Bana gerçekten aşık mıydın?"

Yüzümün kızardığını hissedebiliyordum. "Hayır. Yani, evet." *Tanrım.* "Belli ki. Yani, şu haline bak."

"Neden hiç bir şey söylemedin?"

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Ben... sen... Yani, lise boyunca Cynthia'yla çıkıyordun."

"Cynthia." Güldü. "Tanrım, Cynthia en kötüsüydü."

"Onunla neden birlikte olduğunu hiç anlamadım. Her zaman iyi bir adama benziyordun. Ve o çok..."

"Soğuk mu? Evet. Tam bir sürtüktü."

Güldüm. "Evet. Öyleydi." Her zaman onlara bakar, neden benim yerime onunla birlikte olduğunu merak ederdim. Çocuk aklımla

mükemmel bir çift olacağımıza kendimi ikna etmiştim. "Bana aşık olduğuna inanamıyorum."

"Tabii ki yapabilirsin. Sınıfımızdaki her kız sana aşıktı."

Elini saçlarının arasında gezdirdi. Bir şeyden dolayı üzgün görünüyordu.

"Neye?"

Pencereye vurulunca ikimiz de sıçradık. Annem bize el sallıyordu. "Oh, Tanrım." Elimi yüzüme kapattım. "Bu benim annem olmalı." Tucker gülümsedi. "Kapıyı aç."

Annemin bu anı mahvetmek üzere olduğuna inanamıyordum. Tucker da benden hoşlandığını itiraf etmek üzereymiş gibi görünüyordu. Ama belki de en iyisi buydu. Çünkü bunu gerçekten söylemesine imkan yoktu. Kapıyı açtım.

"Burada ne yapıyorsun Julia? Dışarı 20 derece." Tucker'ı fark ettiğinde gözleri büyüdü.

"Merhaba, Bayan Wild. Ben Tucker." "Kim olduğunuzu biliyorum."

Herkes Tucker Mills'in kim olduğunu biliyordu. Dizini patlatmadan önce küçük kasabamızı neredeyse ünlü yapacaktı.

"Ama senin burada ne işin var?" dedi annem. Onunla benim aramda bir ileri bir geri baktı.

"Tucker sadece..."

"Doğru ya," dedi Tucker sözümü keserek. "Julia bana sana söylemediğini söyledi. Kız kardeşiyle ilgili tüm o heyecan ve diğer şeyler. Ama daha yeni çıkmaya başladık." Tucker kolunu omuzlarıma doladı.

Ne halt ediyor bu? Tanrım, harika kokuyor.

Annem bir an öylece durup bize baktı. Onu daha önce hiç bu kadar sessiz gördüğümünden emin değildim.

Tucker'a döndüm. "Ne yapıyorsun?" Sessizce mırıldandım.

Bana göz kırptı ve tekrar anneme baktı. "Çok geciktiğim için özür dilerim. Bir süreliğine aileme uğramam gerekti."

"Julia, bize söylemediğine inanamıyorum." Annemin sesi çok heyecanlıydı. "İçeri gel, içeri gel." Annem geri çekildi ve aceleyle ön kapıya doğru yürüdü. Muhtemelen Tucker içeri girmeden önce ortalığı biraz toparlayabilmek içindi.

"Ne yapıyorsun?" Dedim ve ona döndüm.

Tucker kolunu bana dolamaya devam etti. "Annenin bekâr olduğun için sana zorluk çıkardığını söylemiştin."

"Beni zaten eve bıraktın. Bunu da düzeltmek zorunda değilsin." "Zorunda olmadığımı biliyorum. Ben istiyorum."

Güldüm. "Cidden, Tucker, evine dönmen gerekmiyor mu? Bugün Noel Arifesi."

"Hayır. Üç kardeşim var. Beni özleyeceklerinden bile şüpheliyim."

Kolunun hâlâ bana sarılı olduğunun farkındaydım. "Sana bir milyon iyilik borçlu olacağım."

"Hmm. Eminim bana geri ödeyebileceğin birkaç yol bulabilirim."

Ben bir şey söyleyemeden çantaları yerden aldı ve kamyonundan dışarı çıktı.

Kendimi tekrar çimdikledim. Gerçekten rüya görüyormuşum gibi hissettim. Ama Tucker gerçekten buradaydı, bana kapıyı açıyor, tutmam için elini uzatıyordu. Elimi onunkinin içine kaydırdım. Kamyonndan indiğimde elimi bırakmak yerine parmaklarını benimkilerle iç içe geçirmeye devam etti.

"Muhtemelen dükkândan çiçek almalıydım. Ailenle tanışmak büyük bir olay. Çiçekler iyi olurdu."

"Evet, ama biz çıkmıyoruz. Tucker, bu çılgınlık."

"Klişeleri seviyor gibisin. Aslında erkek arkadaşın olmayan bir adamın tatillerde ailenizi kandırmak için evinize gelmesinden daha klişe bir şey olamaz. Ayrıca, en kötü ne olabilir ki?"

Böyle filmlerde iki ana karakter hep birbirine aşık olurdu. Kulağa hiç de kötü gelmiyordu. Ayrıca, ondan zaten hoşlanıyordum. "Geri dönmen gerekmediğine emin misin?"

"Eminim. Hadi, bu eğlenceli olacak."

Belki benim için. Ama bunu neden yapıyordu? Ön kapıyı açtım. Bütün ailem küçük fuayede duruyordu.

"Um." Bu çok gerçeküstü bir şeydi. "Millet, bu benim erkek arkadaşım Tucker." Ağzımdan çıkarken kulağa garip geliyordu. Ailem yalan söylediğimi anlayacaktı. Belli ki Tucker Mills benimle çıkmıyordu.

Tucker elimi sıktı.

Izzy bana döndü. "Neden bana Tucker Mills ile çıktığını söylemedin?"

"Neden bana nişanlı olduğunu söylemedin?" Dedim.

Tucker öksürdü. "Hediyelerle geldik." Çantaların içine baktı. "Alkol ve Cheez-Its. Bebeğim, Cheez-Its aldığını fark etmemiştim. Teşekkür ederim." Eğildi ve yanağımdan öptü. "Onları ne kadar sevdiğimi biliyor."

Bebek mi? Tanrım, kulağa hoş geliyordu. Dudakları yanağıma karşı çok yumuşaktı. Yanaklarımın kızardığını hissedebiliyordum. "Hadi gidip şunları kaldıralım," dedim ve onu mutfığa doğru çektim. *Sen mi?* Bulabildiğim en sevimli lakap bu muydu? Bekâr olmama şaşmamalı.

"Aslında Cheez-Its'i gerçekten çok severim," dedi ve poşetleri tezgâhın üzerine bıraktı.

"Ben de öyle. Eğer bu işi başaracaksak biraz şarap açsak iyi olur." Dolabı açtım ve herkes için kadehler çıkardım.

"Kolay olacak. İkimiz de birbirimizden etkileniyoruz. Gerçekten bu sadece eğlenceli olacak. Ama bunu denemeni istiyorum." Şarap imalathanesindeki şişeyi kaldırdı.

Beni çekici mi buluyor? Sertçe yutkundum.

"Kurabiye yapmak için un alacağını söylediğini sanıyordum?" Şarabı doldururken tezgâhın üzerinde duran kurabiye dolu tabaklara baktı.

"Ben..."

Annem mutfğa girerken, "Çok komik şeylerdi, Julia," dedi. "Sen gider gitmez dolabın arkasında un buldum. Bütün kurabiyeler çoktan yapıldı."

Tucker'a baktım. Bana gülümsüyordu. Eğer bir dakika daha bekleseydim, dükkana asla gidemezdim. Onunla asla karşılaşmazdım.

Bana kaşını kaldırdı.

Gözlerimi hızla başka tarafa çevirdim. "Her şey yolunda gitti."

"Mhm," dedi Tucker ve elini sırtımın küçük kısmına koydu. "Zaten benimle buluşması gerekiyordu."

"İkiniz de kurabiye yapmayı kaçırdınız ama şimdi sıra Julia'nın Noel arifesinin en sevdiği bölümünde."

"Anne, eminim Tucker bunu yapmak istemez."

"Saçmalama." Gülümsedi ve çoktan kesmiş olduğu kâğıt parçalarını eline aldı. "Eğlenceli olacak."

Bardaklardan birini kaldırdım ve bir yudum aldım. "Aman Tanrım, bu gerçekten çok iyi, Tucker."

Güldü ve kolunu bana doladı. "Bebeğim, sen her zaman çok destekleyicisin. Julia ne zaman benim şaraphanemden şarap içse sanki ilk kez içiyormuş gibi davranıyor." Omzumu sıktı.

"Şaraphaneniz mi var?" diye sordu

annem. "Evet, Kennett Square yakınlarında."

"Çok süslü. Denememiz için biraz getirdin mi? Ne kadar düşüncelisin." Bardak tepsisini kaptı ve mutfaktan dışarı çıktı.

Tucker'a baktım. Kolunu hâlâ bana dolamıştı. "Öncelikle, erkek arkadaşım gibi davranmakta neden bu kadar iyisin? Bunu daha önce yaptın mı?"

Güldü. "Söz veriyorum, bunu daha önce yapmadım. Peki bu oynadığımız oyun nedir?"

"Gerçekten çok aptalca. Her birimiz şapkadan bir isim çekiyoruz ve sonra onlar hakkında güzel bir şeyler yazıyoruz. Sonra hepimiz etrafta dolaşp notları okuyoruz ve kimin ne yazdığını tahmin etmeye çalışıyoruz."

"Bu işte kötü olacağımı hissediyorum," dedi Tucker.

"Evet, çünkü kimseyi tanımıyorsun."

Omuz silkti. "Ne olursa olsun, kulağa eğlenceli geliyor.

Gidelim mi?" "Eğer gerçekten yapmak istediğin buysa?"

"Burada olmak istemeseydim olmazdım." Tekrar elimi tuttu ve beni mutfaktan dışarı çıkardı.

Ailem kanepede ikimiz için çok küçük bir yer bırakmıştı. Oturduğumuzda Tucker kolunu bana doladı ve diğer elini uyluğuma koydu. Başparmağıyla sağ dizimin iç kısmının hemen üzerinde küçük daireler çizdi. Muhtemelen bunu dalgınlıkla yapıyordu ama başka bir şeye odaklanmak zordu. Yüzümün kızardığını hissettim. Tüm ailemin önünde tahrik oluyordum. Bu utanç vericiydi.

Izzy'nin nişanlısı Ben, şaraptan bir yudum aldıktan sonra, "Bu gerçekten çok iyi, dostum," dedi.

"Teşekkürler," dedi Tucker.

"Şaraphaneyi ne zamandır işletiyorsun?" sordu babam.

"Yaklaşık beş yıldır."

"Seni bu yöne iten neydi?" diye sordu annem.

"Dışarıda olabileceğim bir iş yapmak istedim. Masa başı işi denedim. Bana göre değildi. Ellerimi kirletmeyi seviyorum." Bana göz kırptı.

Aman Tanrım. Yüzüm kıpkırmızı olmuş olmalı. Bu yorumun neden cinsel içerikli görüldüğünden bile emin değildim ama öyleydi.

"Julia sana nasıl çalıştığını anlattı mı?" diye sordu babam konuyu değiştirerek. Herkes muhtemelen Tucker'ın yorumunun cinsel içerikli olduğunu düşünmüştü.

"Evet, tamamen ."

"Tamam, o zaman hepimiz şapkadan bir isim seçelim," dedi babam.

Öne doğru eğildim ve bir isim yakaladım. Kağıda Izzy yazılmıştı. Tucker'ın adını yazmadığım için üzgündüm. Ailemin önünde ona içimi dökmek istemediğimden değil. Masadan bir kalem aldım.

"Beni anladın mı, bebeğim?" Tucker bana fısıldadı.

Kulağımdaki sıcak nefesi tüm bedenimi canlı hissettirdi. Ve bana sürekli bebeğim demesi sinir bozucuydu. "Bunu sana söyleyemem." Izzy hakkındaki güzel düşüncemi yazarken elimi kağıdıma götürdüm: "Senin için çok heyecanlıyım. Ve dönüştüğün kişiyle gurur duyuyorum." Hızlıca ikiye katladım ve şapkaya geri koydum.

Tucker'a doğru döndüm.

"Hile yapmaya çalışmayı bırak," dedi ve elindeki kâğıdı katladı. Şapkanın içine attı ve arkasına yaslanıp elini arkama daldırdı. Parmakları kazağımın alt kısmında gezindi.

"Tamam, ilk ben başlayacağım," dedi annem ve şapkadan bir kâğıt çıkardı. "Hayatımın geri kalanını seninle geçirmeye karar verene kadar hiç bu kadar heyecanlanmamıştım." Annem kimin kimin hakkında yazdığını görmek için kâğıdı çevirdi. "Ah," dedi ve elini göğsüne koydu. "Bu senin tahminin canım," dedi babama.

"Izzy Ben hakkında mı konuştu?" dedi. Izzy'nin yanıtı

"Hayır," oldu.

"O zaman Ben'den Izzy'ye gitmiş olmalı."

"Suçlu," dedi Ben.

"Ben," dedi Izzy. Eğildi ve onu öptü.

Babam boğazını temizledi. "Tamam, . Benim sıram." Bir kâğıt aldı. "Önünde olmayan şeylerin üzerinden düşüyormuş gibi yaptığında bile seni seviyorum."

Tucker dışında herkes güldü.

Tucker, "Tamam, bir şeyleri kaçırıyormuşum gibi hissediyorum," dedi. "Kaçırıyorsun. Ama tahmin etme sırası sende," dedim.

"Umm..." Odanın etrafına bakındı. "Bay Wild, Bayan Wild hakkında mı?" Annem güldü. "Ben sakar değilim canım."

"Peki Bayan Wild, Bay Wild hakkında ne düşünüyor?"

"Bingo," dedi annem. "Üzgünüm, sevgili kocam hakkında herkes bunu biliyor." Babamın yanağına dokundu.

Hayatım boyunca onların sahip olduğu şeyi istedim. Bunu Brendan'da bulduğumu sanmıştım. Ama o bana hiç öyle bakmadı. Koşulsuz sevgi. Benim neslimde böyle bir şeyin var olduğundan bile emin değildim.

Tucker şapkadan bir kâğıt parçası aldı. Boğazını temizledi. "Seni ilk gördüğüm anda sana aşık oldum. Ve sonunda sana nasıl hissettiğimi söylememin bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyorum. Çok geç kalmadığıma sevindim." Tucker gözlerini kâğıttan kaldırdı ve bana dikti.

Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyordum. "Bu senin tahminin bebeğim," dedi.

"Doğru." Ondan uzaklaştım. "Izzy'den Ben'e mi?" "Hayır," dedi Izzy ve bana gülümsedi.

Tekrar Tucker'a baktım. Onun hakkında yanlış tahminlerde bulunup kendimi utandırmak istemedim. Ama bunu yazmış olsa bile, bu doğru olduğu anlamına gelmezdi. Sadece rol yapıyordu. "Bana mı?"

"Tabii ki."

Bana bakışı bütün bu geceyi gerçekmiş gibi gösteriyordu. Muhtemelen hayal görüyordum ama bana annemin babama baktığı gibi bakıyor gibiydi.

Parmakları kazağımın altından hafifçe yukarı kaydı.

Boğazımdan garip bir gıcirtı sesi geldi ve hızla ondan uzaklaşıp şapkadan bir kâğıt parçası aldım. Başparmağı kot pantolonumun belinde gezinirken kelimelere odaklanmak zordu. "Hayallerin gerçek olmasına ve sonunda birbirinizi bulmanıza çok sevindim." Kaşlarımı çattım ve kâğıdı ters çevirdim. Kız kardeşim bunu Tucker hakkında yazmıştı. Ona baktım. Eskiden çok yakındık. Elbette Tucker'a olan aşkımı biliyordu.

Bana gülümsedi. "Sanırım ben kolay bir tane aldım. Tucker'a karşı bendim.

Bu harika bir şey çünkü tahmin yürütme konusunda berbatım." "Ben de burada olduğuma memnunum," dedi Tucker.

Tekrar ona baktım. Neyse ki oturuyordum çünkü gülümsemesi dizlerimin bağının çözülmesine neden oldu. Oyunun geri kalanını dinlemedim, sırtımın küçük kısmına dokunan parmaklarıyla tamamen büyülenmiştim.

Erkek arkadaşımış gibi davranmak bir şeydi. Şu anda yaptığı şeyi yapmak başka bir şeydi. Bana istediği için dokunuyordu, mecbur olduğu için değil. Kimse elini göremiyordu bile. Aslında tüm bunları istediği için yapmıyor muydu? Mağazada benimle konuşuyor, beni eve bırakıyor, anneme yardım etmemi teklif ediyordu. Belki de Tucker'ın artık sadece bir fantezi olması gerekmiyordu.

"Peki siz ikiniz nasıl tanıştınız?" Izzy sordu. "Yani, belli ki okula birlikte gitmişsiniz. Ama sonunda nasıl bir araya geldiniz?"

"Bunun kader olduğunu söylemeliyim," dedi Tucker. "Bir süre bir markette karşılaştık. Tamamen rastlantısaldı. Ama ben

onu tanıdım. Hatırladığımdan daha da güzeldi. Ve kendime, sonunda gidip onunla konuşmazsam hayatımın geri kalanında pişman olacağımı söyledim. Neyse ki o da beni hatırladı. Ve o zamandan beri birbirimizden ayrılmıyoruz. Değil mi Julia?" Kazağımı daha da yukarı itmişti, öyle ki tüm avucu tenime değiyordu.

"Mhm." Sesim tuhaf ve tiz çıkıyordu.

"Buna inanamıyorum bile," dedi Izzy. "Bunca yıldan sonra mı? Julia ortaokuldan beri sana deli gibi aşıktı, değil mi?" Bana baktı.

"Ortaokulu bilmiyorum. Ve küçük bir aşıktı. Yani, birbirimizi tanımıyorduk bile. Bu çılgınlık olurdu." Ama ben biraz deliydim. Ona sonsuza dek aşık olmuşum.

Izzy güldü. "Evet, doğru. Resmen onu takip ettin."

"Izzy!" Konuyu değiştirmem gerekiyordu. Bu çok garipti.

Tucker güldü. "Utanmana gerek yok." Diğer eli tekrar kalçama yönelmişti. "Benim de sana aşık olduğumu biliyorsun. İkimiz de bu konuda bir şey yapamayacak kadar aptaldık."

"Aptal olan sensin," dedim ve işaret parmağımı burnunun ucuna vurdum.

"Boop!" *Az önce ne halt ettim ben? Flört etme konusunda çok kötüyüm!*

"Az önce burnuma mı vurdun?" Tucker sanki bu hayatında gördüğü en komik şeymiş gibi bana gülümsüyordu. "Bu konuda ne hissettiğimi biliyorsun." Bana göz kırptı.

"Çok tatlısınız," dedi Izzy.

Tucker'ın telefonu cebinde vızıldamaya başladı. Telefonu çıkardı ve ekrana baktı. "Üzgünüm, hemen döneceğim." Ayağa kalktı ve mutfığa doğru yürüdü.

Sırtım, bir zamanlar sıcak elinin olduğu yerde soğuk hissediyordu. Kazağımı aşağı çektim. Bütün ailem bana bakıyor gibiydi.

"Buna inanamıyorum bile," dedi annem sonunda.

"Anne. Daha yeni çıkmaya başladık. O kadar da büyük bir değil." "Sana nasıl baktığını görmelisin," dedi.

"O..."

"Öyle," dedi Izzy. "Sana o kadar aşık ki. Ellerini bile senden uzak tutamıyor."

"Hayır, değil." *Öyle mi?*

"Bildiğin zaman ," dedi annem ve bana gülümsedi.

"Hepiniz aptallık ediyorsunuz. Gidip onu kontrol edeceğim." Ayağa kalktım ve mutfığa doğru gittim.

Odaya girdiğimde Tucker bana gülümsedi. "Mhm," dedi telefonda. "Yakında evde olacağım. Ben de seni seviyorum." Telefonu kapattı ve cebine geri koydu.

Kısa bir kıskançlık anı yaşadım. Kimseyle çıkmadığını sanıyordum. Düşünceden sıyrıldım. Ne önemi vardı ki? O benim erkek arkadaşım değildi ki. Ama öyle olmasını istiyordum. Bu gece gittikçe daha gerçekçi görünüyordu.

"Annem sonunda kaybolduğumu fark etti," dedi ben hayal gücümü serbest bırakmadan önce.

"Yani geri dönmen mi gerekiyor?" Gittiği için hayal kırıklığına uğramıştım. Onunla olmak hoşuma gidiyordu. Sürekli bana bakmasını ve ellerini üzerimden çekmemesini seviyordum. Sadece rol yapsa bile.

"Sanırım kalmalıyım. Tabii kalmamı istemiyorsan?" Bana gülümsedi.

"Oh." Omuz silktim. "Zaten çok iyi sattın. Bütün ailem senin bana aşık olduğunu düşünüyor."

"Peki sen ne düşünüyorsun?"

"Akrabanız olan bir yabancıya yardım etmek için yolunuzdan çekilmenizin gerçekten çok hoş olduğunu düşünüyorum. Bu isteyebileceğim en iyi Noel hediyesiydi. Sanırım ailem bunu öğrendiğinde çok üzülecek."

Kaşlarını çattı. "mi? Julia, ben her şeyi kastetmiştim..."

"Hadi gelin bakalım," dedi Izzy ve kafasını mutfığa doğru uzattı. "Annem ağacın yanında bir fotoğrafınızı çekmek istiyor."

Izzy ortadan kaybolduğunda, "Onlara geri dönmek gerektiğini söyleyebilirim," dedim. "Benim için fark etmez. İyi vakit geçiriyorum." Elimi tuttu ve bana yol gösterdi.

mutfaktan dışarı.

"Bekle," dedi annem, kamerası çoktan bize dönüktü. "Orada kal."

Tucker ve ben aile odasına girmeden önce donup kaldık.

Annem yukarıyı işaret etti. Tucker ve ben, kemerli geçitte üzerimizde asılı duran ökseotuna baktık.

Aman Tanrım. Yüzümün kızardığını hissedebiliyordum. Annem Tucker'ı beni öpmeye zorladığı için çok utanmıştım. Ama aynı zamanda, daha heyecanlı olamazdım. Endişeyle ona baktım. Bana bakışı diğer her şeyi unutturmuştu. Gevşek bir saç tutamını kulağımın arkasına sıkıştırdı.

"Tucker, eğer sen..."

Ama dudakları dudaklarımla buluştuğunda kelimelerim boğuldu. Ve bu sadece annemi yatıştırmak için yapılan basit bir öpücük değildi. Dili ağzımı işgal etti ve tüm vücudumun mümkün olduğunu bile bilmediğim bir şekilde tepki vermesini sağladı. Ellerimi boynunun arkasına götürdüm ve öpücüğü derinleştirdim. Bu sadece ona duyduğum tutku değildi. Onun tutkusunu da hissedebiliyordum. Sanki o da benim gibi yıllardır bu öpücüğü bekliyormuş gibiydi. Belimi kendine doğru çekerken ellerinin sırtımın alt kısmında gezindiğini hissettim. Ben yapmadım

Sadece onu öpmek istiyordum. Onunla yalnız kalmak istiyordum. Onun her santimini keşfetmek .

Babamın boğazını temizlediğini duydum.

Tucker hemen geri çekildi. Gözleri alev alev yanıyordu. Düşünceleri benimkilerle örtüşüyormuş gibi bana bakıyordu. Eğer yalnız olsaydık, ne olurdu? Boynunu bıraktım ve kalçalarımı birbirine bastırdım. Ama o ellerini sırtımda tutmaya devam etti. Kolonyası başımı döndürmeye başlamıştı.

Bu aşk mı? Artık neyin gerçek neyin rol olduğunu ayırt edemiyordum. Bu gecenin gerçek olmasını çok istiyordum.

Tucker'ın adem elması bana bakarken bir yükselip bir alçalıyordu.

Ailemin bize baktığı gerçeğinin sadece belli belirsiz farkındaydım.

Babam yine boğazını temizledi.

Hemen Tucker'dan uzaklaştım. "Oh, um..." Tucker güldü.

"Aslında Tucker'ın gitmesi gerekiyor," dedim. *Benim neyim var ki?* Daha yeni kalmayı teklif etmişti. *Neden onu uzaklaştırıyorum?*

Tucker'ın gülümsemesi soldu. "Doğru. Evet, bu kadar erken kestiğim için üzgünüm ama çorapları asmak için geri dönmem gerekiyor. Birçok aile geleneğinden biri."

Annem, "Dışarısı gerçekten çok kötü," dedi. "Geceyi burada geçirmek istemediğine emin misin?"

"Um," dedi Tucker ve bir an için bana baktı. "Hayır, muhtemelen yapmamalıyım. Ama hepinizle tanışmak gerçekten güzeldi." Tekrar bana baktı. "Benimle çıkabilir misin?" diye fısıldadı.

"Elbette. Hemen döneceğim," dedim aileme.

Tucker elimi tuttu ve beni kapıya doğru çekti. Omzunun üzerinden "Mutlu Noeller," dedi.

"Mutlu Noeller, Tucker," dedi ailem hep bir ağızdan.

Karın içine adım attığımızda Tucker hiçbir şey söylemedi. Ama parmaklarını benimkilerle iç içe geçirmeye devam etti. Sanki bir şey söylememi bekliyormuş gibiydi.

"Tucker." Onu kamyonetinin önünde durdurdum. "Gerçekten geceyi burada geçirebilirsin."

"Geceyi benimle geçirmek ister misin?" Bana öpüştükten sonra baktığı gibi bakıyordu.

"Evet, yani, senin için kanepeyi hazırlayabilirim."

Bir saniye yüzümü inceledi. "Sanırım geri dönmeliyim."

"Tamam." Elini bıraktım.

Artık boş olan eline baktı ve dudaklarını birbirine bastırdı. "Bakalım çalıştırabilecek miyim?" Kapıyı açtı ve kamyonetine adım attı. Bir saniye sonra kamyonu kükreyerek canlandı.

Midemin düğümlendiğini hissettim. *Bana bakışını taklit edemezsiniz. Yapabilir miydin?* Kollarımı kendime doladım. Ceketimi almamıştım. Ama sanırım bu daha çok bir iç üşümesiydi. Deja vu yaşıyor . Lise mezuniyetimizde onunla konuşacağıma dair kendime söz vermiştim. Gerçekten göz teması kurmuştuk. Ve ben hemen ondan uzaklaşmıştım. Ama göz teması kurmuştuk. Bu onun da bana baktığı anlamına geliyordu. Bunca zamandır benden hoşlanıyor olması gerçekten mümkün müydü?

Camını indirdi. "Sanırım eve sağ salım varabilirim."

Kendimi sürekli sorgulamayı bırakmıştım. Tekrar kaçmasına izin vermeyecektim. Pişmanlıklarla dolu bir hayat yaşamaktan bıkmıştım. "Bekle." Arabanın diğer tarafına koştum, kapıyı açtım ve yanına tırmandım. Orta koltuğa geçtim ve kontak anahtarını çevirdim. "Beni öptüğün zaman. Rol mü yapıyordun?" Başımı kaldırıp ona baktım.

Bana baktı ve başını salladı. "Hayır."

"Kal. Gerçekten, kanepede uyuyabilirsin."

"Kanepende uyumak istemiyorum." Bana büyük bir dikkatle bakıyordu. Gözleri yine alev alev yanıyor gibiydi.

Ne düşündüğümü bilmek istediğini söyleyebilirdim. Ama ne söyleyeceğimi bilemiyordum. Kendimi liseye dönmüş gibi hissediyordum, onunla konuşamayacak kadar utangaç ve beceriksizdim. Ama bu anın elimden kayıp gitmesine izin vermeyecektim. Çünkü ben de onun kanepede uyumasını istemiyordum. Benimle uyumasını istiyordum. Ceketinin yakasından tuttum ve dudaklarını tekrar kendime çektim.

Hiç tereddüt etmedi. Bana doğru eğildi ve sırtımı deri koltuğa yasladı. Daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Onun her şeyini deneyimlemek istiyordum. Elimi gömleğinin altından geçirdim ve avuç içimi onun six pack'inde gezdirdim. Hayal ettiğimden bile daha iyi hissettiriyordu. Parmaklarım tekrar aşağıya indi ve kot pantolonunun düğmesine kadar onun mutlu izini takip etti.

Tucker belimden tuttu ve beni üzerine çekti, böylece ben de onun üzerine binmiş oldum. Elleriyle eteğimi yukarı itti ve avuç içlerini üst baldırlarıma bastırdı. "Bana borcunu bu şekilde ödemeni umuyordum ama ailen muhtemelen neden bu kadar geciktiğini merak ediyordur."

"Umurumda değil."

Eteğimi daha da yukarı itti ve başparmaklarını iç kısımlarında gezdirdi. "Julia, seni hep istedim."

Cama vurulunca sıçradım. Kıçımı kornaya bastırdım ve karla kaplı sessiz gecede korna çalmasını sağladım.

"Kahretsin," dedim ve hemen ağzımı kapattım. Onun önünde küfretmek istememiştim.

Tucker gülmeye başladı.

Camı indirirken kucağından indim. Tucker boğazını temizledi. "Bay Wild."

"Burada her şey yolunda mı?" dedi babam. "Her şey yolunda. Hemen geliyorum, tamam mı?" Dedim.

"Tamam. Arabanda bir sorun olabileceğini düşündüm."

"Hayır, her şey yolunda efendim."

Babam gülümsedi ve başını salladı. "Birazdan hepimiz yatacağız Julia. Noel'den Önceki Gece'yi kaçırmak istemezsin." Babam hâlâ her gece yatmadan önce bize bu hikâyeyi okur.

"Hemen geliyorum baba."

"Mutlu Noeller, Tucker," dedi babam ve eve geri döndü.

Tucker camı açar açmaz tekrar gülmeye başladı. "Ucuz atlattık."

"Evet."

"Belki de buna Noel için evde olmadığımız zaman devam etmeliyiz?"

"Bu muhtemelen iyi bir fikir." Ama ben bunu gerçekten istemiyordum. Ona veda etmek zorunda kalmak istemiyordum. Ya kaldığımız yerden devam etmeye hiç karar vermediyse? Ya sadece evde olduğu için nostalji yapıyorsa? Herkes Noel'de yanında biri olmadığında kendini yalnız hisseder. Onunla karşılaşmadan önce ben de böyle hissediyordum. Bu gecenin büyüğü bir yanı vardı. Ve şimdi onu bir daha asla göremeyebilirim.

"Numaranız nedir?" Telefonunu çıkardı.

"555-2176," dedim ve telefonuna koymasını izledim. Belki de beni hiç aramazdı.

"Sana rastladığıma gerçekten çok sevindim," dedi ve tekrar bana doğru eğildi. "Ben de."

Dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Devam edecek," dedi.

"Bu gece için teşekkür ederim. Her şey için." Arabanın kolunu tuttum ve dışarı çıktım.

Bir Őey űöyleyecekmiŐ gibi görünüyordu ama bunun yerine gülümsemekle yetindi ve anahtarı kontaĒa soktu.

Kapıyı kapattım ve eve doĒru yürüdüm. Arabasının çalıştığını duydum ama arkama bakmadım. Sadece bu duyguya tutunmak istedim.

Bölüm 2

Yatağında döndüm ve iç çektim. Komodinin üzerinden telefonumu aldım ve ekrana baktım. Saat sabahın dördüydü ve ben gece yarısından beri uyumaya çalışıyordum. Tucker'ın bana mesaj atmasını umuyordum. Ama söyleyecek ne vardı ki? "Sahte erkek arkadaşın olmak eğlenceliydi, iyi bir hayatın var mı?"

Yorganımı geriye ittim ve yataktan çıktım. Tucker onun erkek arkadaşım gibi davranmasının tıpkı bir film gibi olacağından bahsetmişti. Bu da onun böyle filmler izlediği anlamına geliyordu. Bu da çiftlerin sonunda hep aşık olduğunu bildiği anlamına geliyordu.

Onu sevip sevmediğimi mi anlamaya çalışıyordu? Bir kot pantolon ve daha önce giydiğim kazağı üzerime geçirdim. Merdivenlerden aşağı koştum ve raftan telefon rehberini aldım. Ailesinin adresini bulmam sadece bir saniye sürdü. Gerçekten de yakınlarda oturuyordu. Bu iyi bir şeydi çünkü arabam yoktu.

"Ne yapıyorsun?" Izzy az önce mutfığa girmiş ve ışığı açmıştı.

Ne yapıyorum ben? Tucker Mills'i takip ediyordum tabii ki. Aklımı tamamen yitirmiştim. Telefon defterini kapattım. "Bir şey yok."

Izzy telefon rehberine baktı.

"Yukarıda ne yapıyorsun?" diye sordum.

"Açlıktan ölüyorum. Canım şu Noel kurabiyelerinden çekti." Izzy mutfak tezgahına oturdu ve kurabiye tabaklarından birinin üzerindeki plastik ambalajı çıkardı.

"Gece geç saatlerde kurabiye aşerdiğini fark etmemiştim. Sen gizlice Noel Baba mısın?"

Güldü. "Evet, muhtemelen yakında ona benzeyeceğim. Hamileyim."

"Ne? Aman Tanrım, Izzy." Kollarımı ona doladım. "Anne mi olacak?"

"Anne olacağım! Ama annemle babama henüz söylemeyin. Yarın onlara sürpriz yapacaktım. Sadece Ben biliyor."

"Tabii ki. Yapmayacağım." Onu kucağımdan bıraktım. Birden ağlamak istedim. "Izzy, bize ne oldu? Eskiden çok yakındık."

İç çekti. "Hayat mı? Bilmiyorum. Seninle aynı odayı paylaşmaya alıştım. Ve şimdi aynı eyalette bile yaşamıyoruz."

Tezgâhta onun yanına oturdum. "Son birkaç gündür garip davrandığım için özür dilerim. Nişanlandıktan hemen sonra beni ararsın diye düşünmüştüm."

"İstedim. Brendan'la olan her şeyi atlattım..."

"Bu senin mutlu olmanı istemediğim anlamına gelmiyor."

"Biliyorum. Tucker Mills'le çıktığını bilseydim kesinlikle seni arardım. Bana bundan da bahsedebilirdin, biliyorsun."

"Tanrım." Yüzümü ellerimin arasına aldım. "Tucker Mills'le çıkmıyorum." "Ne?"

Başımı kaldırdım. "Sadece annemin yakamdan düşmesi için erkek arkadaşımış gibi davranıyordu."

Izzy güldü. "Çok komik. Tucker sana bayılıyor. Belli ki bir süredir çıkıyorsunuz. Bu gece bir ara neredeyse soruyu patlatacak sandım. Ve o öpücük..."

"Ne? Hayır. Izzy, ona bu akşam markette rastladım. Arabam kara saplanmıştı ve beni eve götürmeyi teklif etti. Ve olaylar birbirini izledi..."

"Bekle, ciddi mi?"

"Evet." Çok utanmıştım. Bütün ailem deli olduğumu düşünecekti.

"Julia, numara yapıyor gibi görünmüyordu."

"Biliyorum. Yani, sanırım biliyorum?" İçimi çektim. "Hiç bilmiyorum. O Tucker Mills. Ve ben de sadece... benim."

"Julia, Tucker'ın numara yaptığını sanmıyorum. Bence sana aşık olabilir. Noel arifesinde bunu başka kim yapar ki?"

"Ailesinden kaçan biri mi?"

Izzy güldü. "Neden hâlâ burada oturup benimle konuştuğunu anlamıyorum. Kendimi bildim bileli Tucker Mills'e aşıksın. Ona söylemek zorundasın. Şimdi söylemelisin. Noel arifesindeyiz. Çok romantik."

"Ben de ailesinin evine gitmek üzereydim." Elimi telefon rehberinin üzerine koydum. "Ama bu delilik, değil mi? Muhtemelen uyuyordur. Kapıyı öylece çalamam. Herkesi uyandırırım."

Izzy gülümsedi. "Harika bir fikrim var."

Tucker'ın evine vardığımda tamamen donmuştum. Sadece yarım mil uzaktaydı ama yüksek topuklu botlarla ve ceketimin altında neredeyse hiç kıyafet olmadan oraya yürümek berbat bir fikirdi. Neden Izzy'yi dinlemişim ki?

Ve şimdi buradaydım, ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Tucker'ın evi, dışarıdaki Noel ışıkları dışında karanlıktı. Her şey sessizdi ve her geçen saniye daha da yoğunlaşan bir kar örtüsüyle kaplıydı. Aklıma çatıya tırmanıp bacadan aşağı inmek gibi geçici bir fikir geldi. Ama sırf sürtük bir Noel Baba kostümü giymiş olmam beni Noel Baba yapmazdı. Ayrıca, bu muhtemelen haneye tecavüz olarak sınıflandırılırdı. Noel sabahını hapiste geçirmek iyi bir plan gibi görünmüyordu.

Evine birkaç adım daha yaklaştım ve ayaklarımın altında bir çıtırtı duydum. Tucker'ın kaldırımı küçük çakıl taşlarından oluşuyordu. *Mükemmeldi.* Çakıl taşlarından birini aldım. Keşke Tucker'ın

Uyumakta da zorlanıyordu, böylece üst katta ışığı yanacaktı, ama böyle bir şansım yoktu. Dudağımı ısırdım. Sadece tahmin etmek zorundaydım. Onun evi de benimkine benziyordu. Belki onun yatak odası da benimkinin olduğu yerdeydi. Kolumu kaldırdım ve ön kapı açıldığında çakıl taşını fırlatmak üzereydim.

"Julia?" Tucker orada durmuş bana bakıyordu. Güldü. "Bu bana atmak için miydi?"

Güldüm. "Hayır, senin penceren." Çakıl taşını atmak üzere olduğum yeri işaret ettim.

"Benim pencerem arka tarafta." Gülümsedi.

"Oh." Çakıl taşını kaldırıma geri bıraktım. *Tanrım, deli olduğumu düşünecek.*

"Buraya yürüyerek mi geldin?"

"Evet." *Ben bir sapığım.* "Dediğin gibi, o kadar da uzak değildi."

"Tanrım, içeri gel, titriyorsun." Arkasını döndü ve kapıyı açtı. Onu evine kadar takip ettim. Zencefilli kurabiye ve sıcak çikolata gibi kokuyordu.

"Dışarıda olduğumu nereden bildin?" diye sordum.

"Ben yapmadım." Elimi tuttu ve beni küçük bir ateşin sönmekte olduğu şömineye doğru çekti. Şöminenin üzerinde en az bir düzine çorap asılıydı. Köşedeki Noel ağacı, küçük çocuklar tarafından yapıldığı belli olan tonlarca süsle süslenmişti. Dudağımı ısırdım. Tucker'ın ailesinin evindeydim. Büyüdüğü yerde. Tucker'ın muhtemelen üst katta gerçek Noel Baba'yı bekleyen yeğenleri vardı. Izzy neden buraya sürük Noel Baba kostümüyle gelmenin iyi bir fikir olduğunu düşünmüştü ki? Paltomu sıkıca üzerime çektim. *Bu çok uygunsuz.*

Tucker alevlerin yeniden canlanması için ateşe bir kütük daha attı. Ceketini çıkardı ve sonra bana döndü. "Ceketini alayım." Bana bakma şekli vücudumun da titremesine neden oldu. Her nasılsa

Ateşin alevleri yüzüne sürekli değişen gölgeler düşürürken daha da yakışıklı görünüyordu.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Hayır, sorun değil. Hâlâ üşüyorum, o yüzden açık bırakacağım." Buraya gelirken kafamda bir konuşmanın tamamını gözden . Ortaokuldan beri ona nasıl aşık olduğumu anlattım. Ve o filmlerdeki çiftlerin nasıl hep aşık olduklarından. Ama bizim için durum farklıydı çünkü ben ona zaten aşıktım. Şimdi buradaydım ve doğru kelimeleri bulamıyordum. Bu saçma kostümle beni nasıl ciddiye alabilirdi ki?

"Julia, palton sıırıslıklam olmuş. Onu çıkarmadan ısınamazsın."

Ona gerçekten nasıl hissettiğimi, her zaman nasıl hissettiğimi söyleyecek kadar kendime güvenebileceğimden emin değildim. Belki arabada kaldığımız yerden devam edebilirdim. Ondan ne kadar hoşlandığımı gösterebileceğimi biliyordum. Ve belki de bu kıyafet buna gerçekten yardımcı olabilirdi. Ceketimin düğmelerini yavaşça açtım. Izzy'nin bana ödünç verdiği kostüm, alt kısmı sahte beyaz kürklü, kırmızı kadifemsi, çok kısa bir etekti. Kadifemsi, göbeği açık bir büstiyeri vardı. *Lütfen bunun seksi olduğunu düşün.* Cebimden eşleşen Noel Baba şapkasını çıkardım ve paltomun yere düşmesine izin vermeden önce başıma taktım. Ona bakmaya bile tahammül edemiyordum. Hiç bu kadar açık sözlü olmamıştım. Ama kostümü çoktan görmüştü. Artık geri dönüşü yoktu. "Benim için yaptığın her şey için sana teşekkür etmenin iyi bir yolu olabileceğini umuyordum," dedim yere doğru.

Tucker elini çenemin altına koydu ve yüzümü kendisine doğru eğdi. İlk öpüşmemizden sonra gözlerinde gördüğüm yoğunluk oradaydı. "Dürüst olmak gerekirse, seni gerçek bir randevuya götürmeme izin vermeni umuyordum. Ama bu çok, çok daha iyi." Hemen eğildi ve beni öptü. Yüzünün iki yanını tuttum ve ben de onu öptüm. Bunu yapmayı kaç kez hayal ettiğimden emin değildim.

Elleri sırtımın alt kısmına doğru ilerledi ve kıcıma doğru indi.
Dili benimkiyle çarpışırken kıcıımı sıktı.

Bu yeterli olmalıydı. Ama tek düşünebildiğim daha fazlasıydı. Tek istediğim daha fazlasıydı. Elimi kot pantolonunun önüne götürdüm. pantolona baskı yaptığını, kurtulmak istediğini hissedebiliyordum. Avucumu onun sert sikine bastırdım.

Ağzımın içine doğru inledi ve geri çekildi. Gömleğinin yakasından tuttu ve başının üzerinden çıkardı. Tucker tanıdığım en seksi adamdı. Ve gömleği çıkarıldığında daha da iyi görünüyordu. Karın kasları altılıdan çok sekizliydi. Gözlerim onun mutlu izlerine takıldı. Her yerini görmek istiyordum. Ben tepki veremeden gömleğini yere fırlattı ve belinden tutarak beni kendine doğru çekti.

"Odana gidelim mi? Biri aşağı inebilir."

"Umurumda değil." Daha önce kamyonetinin içinde söylediğim sözleri tekrarladı ve bana baktı. Bana bakarken sanki istediği tek şey benmişim gibi görünüyordu. Sanki isteyebileceği en iyi Noel hediyesiydim. Daha önce hiç kimse bana onun şu anda baktığı gibi bakmamıştı. Bana arzulandığımı hissettirdi.

Yutkundum. Ateşin sıcaklığı, bana bakışı ve avuçlarının tenime değdiğini hissetmek tüm endişelerimi unutturdu. Onun kollarında kendimi güvende hissediyordum. Ve onu o kadar çok istiyordum ki nefes nefese kalmıştım. Arkama uzandım ve büstiyerin kancasını açtım. Umarım o da hediyesinin paketinin açılmasını isterdi. Kayışlar omuzlarımdan aşağı düşüp göğüslerimi ortaya çıkarırken yüzünü izledim.

"Tanrım, çok güzelsin." Kıcıımı tuttu ve beni yukarı kaldırdı. Bacaklarımı hızla beline doladım ve ellerimi boynunun arkasında birleştirdim. Dudakları benimkilerle buluştuğunda, öncekinden daha da fazla tutku vardı.

Bir de baktım ki sırtım ateşin önündeki halının üzerinde. Tucker hafifçe geri çekildi. Elleri iki yanımdaki halının üzerindeydi ve ateş kollarındaki tüm kasları ortaya çıkarmıştı.

"Seni ne kadar uzun zamandır istediğimi bilemezsin," dedi. Eğildi ve boynumun yan tarafını öptü. Boynumda ve göğsümde bir öpücük izi bıraktı. Meme uçlarımdan birini ağzına aldı ve hafifçe emdi.

"Tucker," diye inledim.

"Ve adımı böyle söylediğin için." İşkenceci terbiyesizliğine devam etti, karnımdan aşağıya doğru bir öpücük izi bıraktı, kot pantolonumun belinin hemen üzerinde durdu. Bana dokunmasını istiyordum. Bana dokunmasına ihtiyacım vardı. Eteğimin üst kısmındaki ipi yavaşça çözdü, acele etmiyordu.

Kalbim o kadar yüksek sesle atıyordu ki duyabileceğinden emindim. Eteğimi ve tangamı kalçalarımın altına doğru çekerek kalçalarımı kaldırdım. Parmaklarını hafifçe tenimde gezdirerek tüm bedenimi canlı hissettirdi. Eteğimi sonuna kadar sıyırdı ve bacaklarımı ayırırken bana baktı. Eğilerek kalçamın iç kısmına bir öpücük kondurdu.

"Tucker," diye nefes nefese kaldım. Evimde kalçama dokunduğundan beri tahrik olmuşum. Ve sonra o öpücük. Bütün gece bu anı düşünüp durmuşum. Hayatımda hiç bu kadar azdığımın emin değildim.

"Ve seni tatmak için." Diğer uyluğumun iç tarafına bir öpücük kondurdu.

Aman Tanrım.

"Gürültü yapmamaya çalışın."

Sıcak nefesini uyluğumun iç kısmında hissedebiliyordum. "Buna söz veremem."

Kalçamın iç kısmına bir öpücük daha kondururken gülümsediğini hissedebiliyordum. "Lütfen, Tucker. Sana ihtiyacım var."

Hemen ıslaklığıma uzun bir vuruş yaptı.

Sikeyim.

Dilini daha da derine soktu, burnunu klitorisime bastırdı.

Omuzlarından tuttum. Durmasını istemiyordum. Hiç durmasını istemedim.

Dilini yavaşça, işkence edercesine daireler çizerek döndürdü. "Tucker," diye inledim.

Kalçalarım bastırdı ve bir şekilde dilini içimde daha da derine soktu.

"Tanrım, Tucker."

Dudaklarını klitorisime götürdü ve parmağı boşluğun yerini aldı.

"Siktir, çok sıkıdır." Sesindeki arzuyu duyabiliyordum. O da bunu en az benim kadar istiyordu.

Parmağını içime soktu.

Tanrım, çok yaklaşmışım. Üzerimdeki baskı artıyor, beni daha da yükseğe tırmandırıyordu. Tırnaklarımın omuzlarına battığını hissedebiliyordum.

Tucker bir parmağını daha içime sokarak beni daha da genişletti. Klitorisimin etrafındaki dudakları parmaklarının hızıyla eşleştirdi. Ve sonra onu emdi. Sertçe.

"Tucker." Parmaklarının etrafında kenetlenmeye başladığımı hissedebiliyordum. "Tucker!" Orgazmım üzerime çökerken sırtımı dikleştirdim.

Orgazmımı atlatırken parmaklarını hareket ettirmeye devam etti. İşim bittiğinde klitorisime son bir öpücük kondurdu ve bana baktı. İçimde olan parmaklarını ağzının içine kaydırıldı.

Vay anasını.

"Çok duyarlısın," dedi ve gülümsedi. Halının üzerinde yanıma çöktü.

"Sana." Elimi göğsüne koydum. Kalbi çok hızlı atıyordu. Belki benimki kadar hızlı. Ellerimin ve gözlerimin göğsünde ve karın kaslarında gezinmesine izin verdim. Parmaklarım kot pantolonuna ulaştığında da durmadı. Yavaşça düğmelerini açtım ve

fermuarlarını açtı. Ağzını ve parmaklarını seviyordum. Ama yine de *onu* deneyimlemek istiyordum.

Bileğimi tuttu. "Prezervatifim yok. Aslında senin evine giderken markette duracaktım. Her ihtimale karşı..."

"Prezervatife ihtiyacın yok. Doğum kontrol hapı kullanıyorum."

"Siktir." Üstüme eğildi ve beni tekrar öptü.

Kot pantolonunu ve boxer'ını kalçalarından aşağı ittim ve elimin ereksiyonunun etrafını sarmasına izin verdim. Aleti o kadar büyüktü ki, elimi etrafına zar zor sığdırabiliyordum. Elimi yavaşça şaftında aşağı yukarı hareket ettirdim. Tanrım, içimde harika hissedecekti.

Tucker pantolonunu iterek çıkardı ve bacaklarımın arasına yerleşti. Kalçalarımı iyice açarken bana baktı. Eğilip beni öperken, ellerinden biri göğsümün üzerinde ve kalçamda gezindi. Onu içimde hissetmek için sabırsızlanıyordum. Kalçalarımı hafifçe kaldırdım.

"Bunu hiç yaptın mı?" Dedi ve bana baktı. "Seks yaptın mı?"

Evet."

"Prezervatifsiz demek istedim."

"Hayır."

"Julia, beklemeyi tercih edersen..."

"Tucker, seni hep istedim. Seni çok kötü istiyorum. Çok uzun süre bekledim. Bir saniye daha beklemek istemiyorum."

"Tanrım, ben de seni istiyorum." Kalçalarımı kaldırdı ve kendini içime derinlemesine gömdü.

"Evet!" Gözlerimi kapattım ve içimi doldurma hissinin beni ele izin verdim. Kıcıımı tekrar halının üzerine koydu ama elini kalçamda tutmaya devam etti.

Kalçalarını yavaşça hareket ettirdi, acele etmeden beni iyice gerdi.

Gözlerimi açtığımda bana bakıyordu. Eli yanımdaki halının içindeydi. Her hamlesinde pazusu şişiyor gibiydi.

Yaptığı her şey nasıl bu kadar seksi olabiliyor? Başının arkasından tuttum ve dudaklarını tekrar dudaklarıma getirdim. Kalçalarını eğdim ve ağzımın içinde inledi.

İçime biraz daha hızlı girip çıkmaya başladı ve zevki daha da artırdı.

Eğilip meme uçlarımdan birini tekrar ağzına alıp sertçe emerken parmaklarımı sırtındaki kaslarda gezdirdim.

"Tanrım, bu rüyalarımın çok daha iyi." Bunu yüksek sesle söylemek istememiştim. Ama gülümsemesini tenimde hissedebiliyordum.

"Benimkini de." Meme ucumu tekrar emdi.

Yaptığı her şeyin beni bu kadar etmesi neredeyse utanç vericiydi. Başparmağıyla klitorisime bastırdı. "Çok yaklaştım," diye nefes nefese kaldım.

"Biliyorum, bebeğim." Dudakları boynuma kaydı ve kalçalarını daha da hızlı hareket ettirdi. Başparmağı klitorisimin etrafında dönüyor, beni çılgına çeviriyordu. "Benim için gel, Julia." Kalçalarını hareket ettirerek varlığından bile haberdar olmadığım bir noktaya vurdu."

Sanki sözleri bir emirmiş gibi, kendimi onun etrafında kenetlenmiş hissettim. "Tucker!" Ayak parmaklarım kıvrılırken inledim.

Aleti içimde zonkluyordu ve garip bir sıcaklığın içime yayıldığını hissettim. "Julia," diye inledi.

Hayatımda hiç bu kadar dolu hissetmemiştim. İçime girip çıkmaya devam etti, sıcak sıvısının daha fazlasını içimin derinliklerine fırlattı.

Yavaşça içimden çıktı. "Julia, bu..." "Gelmiş geçmiş en iyi Noel hediyesi mi?"

Bana bakarken güldü. "Evet. İstedğim tek Noel hediyesi." İçini çekti ve başını yukarı kaldırarak uzandı.

eliyle. "Özür dilerim, muhtemelen buraya konuşmak için geldiniz, şey için değil..." Sesi kesildi. "Sana açıklama fırsatı vermediğim için üzgün olduğumu söyleyemem." Önce alnımı, sonra da burnumun ucunu öptü.

"Aslında canım karda yürümek istedi." Ona gülümsedim.

"Sabahın dördünde mi? Sürtük Bayan Claus gibi giyinmişken mi?"

"Mhm." Buraya onunla konuşmaya gelmiştim. Ona gerçekten nasıl hissettiğimi söylemek için. Yaptığımız şey çok samimiydi ama yine de ona anlatmak istiyordum. Nasıl hissettiğimi bilmesine ihtiyacım vardı. "Hayır, pek sayılmaz. Tanrım, beni çok geriyorsun."

Güldü.

"Uyuyamadım. Seni tekrar görmek için beklemek istemedim."

Bana doğru baktı. "Ben de uyuyamadım. Aslında senin evine dönmek üzereydin ki sana rastladım. Bu yüzden dışarıdaydım. Ama numaran bende vardı, o yüzden rastgele bir camı kırmaya çalışmak yerine seni arayacaktım."

Güldüm. "Sonuna kadar düşünmedim. Sadece seninle gerçekten konuşmak istedim."

"Ben de." Elini yüzümün yan tarafına koydu. "Bana o öpücüğün gerçek olup olmadığını sordun. Ama diğer her şeyin gerçek olup olmadığını sormadın."

"Yani, sadece benim gibi davrandığını biliyordum..."

"Değildim. Bu gece söylediğim her kelimede ciddiydim. Lisedeyken tam bir aptaldım. Yıllar önce ben de senin için aynı şeyleri hissetmiştim."

"Yapmadın." Güldüm. "Benimle dalga geçmek zorunda değilsin. Biliyorum, tam bir inektim."

"Seninle dalga geçmiyorum."

Gözlerinin içine baktım. Orada olan tek şey samimiyetti. Ve belki de arzu? Her neyse beni yutkunmaya itti.

"Julia, senden çok hoşlanıyordum."

"Neden bir şey söylemedin?"

"Çünkü sen akıllısın, güzelsin ve benim ligimin çok dışındasın." "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Ben senin gibi değildim. Senin üniversitede tam bursun vardı. Ben sadece bir sporcuydum."

"Bu doğru değil. Futbolda çok iyiydin. Herkes senin..."

"Uzak bir ihtimaldi. Yaralanmadan önce bile. Ama sen... sen hep bir yerlere gidiyordun."

Sanırım onun bana olan inancı benim kendime olan inancımdan daha fazlaydı. Benim hakkımda yazdıklarını düşündüm. Beni ilk gördüğünde aşık olduğunu söylemişti. Bu nasıl mümkün olabilirdi? Bunu nasıl bilemezdim? "Bahsettiğin filmlerde ana karakterler hep aşık olur."

"Biliyorum. Ama ben seni zaten seviyordum. Sadece bana karşı gerçek hislerin olup olmadığını anlamaya çalışıyordum. Bilmem gerekiyordu. Ve seni okumak gerçekten zor. Bana aşık olduğunu söylemiştin ve ben şaşırmıştım. Gerçekten hiç bilmiyordum. Keşke bilseydim."

Ayağa kalktım ve arabada yaptığım gibi ona sarıldım ve ellerimi yüzünün iki yanına koydum. "Kendimi bildim bileli senden hoşlanıyorum. Çıktığım her erkeği seninle kıyasladım. Bunun çılgınca olduğunun farkındayım. Çünkü biz hiç çıkmadık. Ama hiç kimse seninle ilgili hayallerimi karşılayamadı. Ve senin de beni sevebileceğini düşünmekte zorlanıyordum. Yani. Sen sensin. Ve ben sadece..."

Öne doğru eğilip beni öptü ve saçmalamamı kesti. "Ve sen harikasın."

"Seni seviyorum, Tucker. Seni hep sevdim."

Üst katta kapanan bir kapı ikimizin de tavana bakmasına neden oldu.

Tucker, "Her ne kadar bunu yapmanı istemesem de, muhtemelen giyinmelisin," dedi.

O daha kelimeleri ağızından çıkaramadan ben çoktan kalkmış, eteğimi çekiştiriyordum.

İç çekti ve yavaşça ayağa kalktı.

Büstiyerimi tekrar takarken durakladım. Bu şansı nasıl yakaladığımdan emin değildim. Bir derginin sayfalarından fırlamış gibi görünüyordu. Ne söylediği önemli değildi. Benim ligimin çok dışındaydı. Merdivenlerden gelen ayak seslerini duyduğumda büstiyerimi bağlamayı çabucak bitirdim. Tam üzerimi örtmek için ceketimi alıyordum ki küçük bir çocuk ciyakladı.

"Noel Baba, sen misin?"

Tucker güldü ve kanepenin arkasına saklandı. "Tucker, sakın cüret etme..."

"Noel Baba?" Küçük çocuk koşarak yanıma geldi. Bana baktığında gözleri büyüdü. "Noel Baba'ya benzemiyorsun."

Aman Tanrım, ne yapmam gerekiyor? Beceriksizce güldüm ve ceketimi giydim. "Çünkü ben Noel Baba'nın yardımcılarında biriyim."

"Neye yardım ediyorsun?"

"Ona bacadan inmenin ne zaman güvenli olduğunu söylüyorum. Bilirsiniz, tüm çocuklar uyuduğunda."

"Sen bir elf misin o zaman? Elfler kısa boylu değil mi?"

Tucker'ın kanepenin arkasından güldüğünü duydum. "Evet, ben bir elfim." Bu çocuk neden yatağına dönmüyordu?

"Peki senin adın ne?"

"Umm... Elfington?" Ayak parmaklarımda üzerinde düşünme konusunda çok kötüydüm. "Oh. Bu mantıklı," dedi çocuk.

"Şimdi yukarı çıksan iyi olur. Yoksa koca adama telsizle aşağı inemeyeceğini, çünkü birinin hâlâ uyanık olduğunu söylemek zorunda kalacağım."

"Hayır! Yatağına geri döneceğim!"

"Acele etsen iyi olur."

"Teşekkür ederim, Elfington!" Küçük çocuk kollarını bacaklarıma doladı ve sonra merdivenlere doğru fırladı. Merdivenlere ayak basar basmaz Tucker ayağa kalktı.

"Seksi elf Elfington? Bunu sevdim."

Kolunu ittim. "Beni nasıl böyle yalnız bırakırsın?"

"Eğer yeğenim beni seninle konuşurken görseydi, bütün gün bana sorular sorardı. Sadece ona yalan söylemek zorunda kalmamaya çalışıyordum."

"Yani bunu bana sen mi yaptırдың?" "Sanırım başardın."

Güldüm. "Sen en kötüsüsün, Tucker."

Kollarını bana doladı. "Gerçekten benim en kötüsü olduğumu mu düşünüyorsun?" "Hayır. Bunun aslında hayatımın en güzel gecesi olduğuna eminim."

Gülümsedi. "Ailem onlara senin kız arkadaşım olduğunu söyleyeceğim. Ve rol yapmak zorunda kalmak istemiyorum."

"Benden kız arkadaşın olmamı mı istiyorsun?"

"Evet." Bana gülümsedi. "Annem muhtemelen torun istediğinden bahsedecek, o yüzden bunun seni korkutmasına izin verme."

Güldüm. "Tucker Mills'in erkek arkadaşım olduğuna inanamıyorum."

"Julia Wild'ın kız arkadaşım olduğuna inanamıyorum." Eğildi ve beni tekrar öptü.

Elimi göğsüne koydum. "Ama ailenle bu kıyafetle tanışmayacağım."

"Emin misin? Elfington zaten..." "Lütfen eve gidip üstümü değiştirmeme izin verin."

İç çekti. "Bu kıyafeti özleyeceğim."

"Gelecek Noel'de senin için giyerim."

Gülümsedi. "Şimdiden gelecek için planlar mı yapıyorsunuz? Bu büyük bir adım."

"Oh. Hayır." Yüzümün kızardığını hissedebiliyordum. "Ben sadece..."

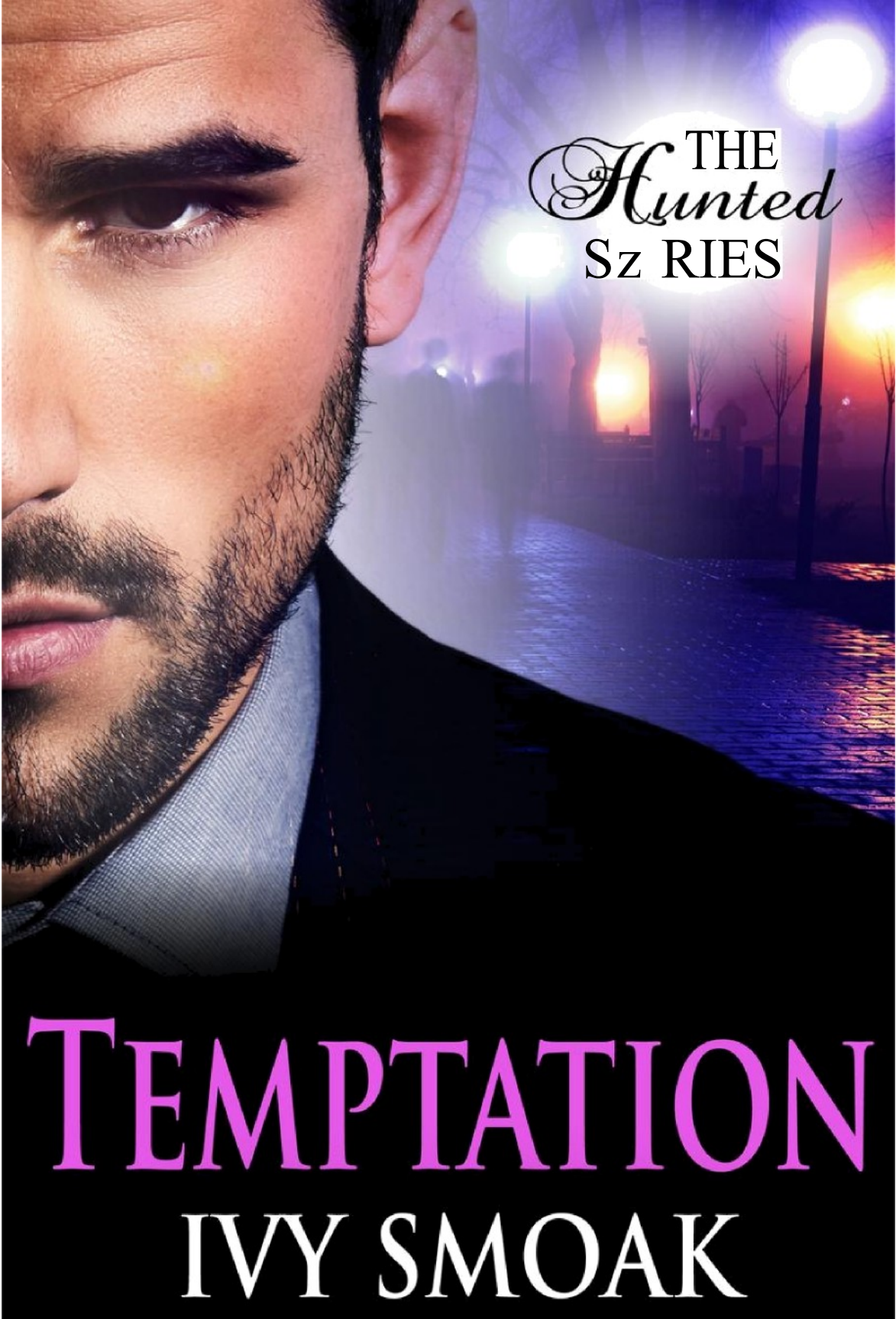
"Sorun değil. Bir Noel'i daha sensiz geçirmeye hiç niyetim yok." Gevşek bir saç telini kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Mutlu Noeller, Julia."

"Mutlu Noeller, Tucker."

SON

Bu kitabı beğendiniz ve daha fazlasını mı istiyorsunuz? Ivy Smoak'ın bu seksi serisine göz atın:

Baştan Çıkarma (Av Serisi Kitap 1)

THE
Hunted
SERIES

TEMPTATION

IVY SMOAK

Ivy Smoak'un çığır açan serisi THE HUNTED'ın cazibesine kendinizi kaptırın.

Penny Taylor bir kafede yakışıklı bir yabancıyla karşılaştığında şansının sonunda değiştğine inanmaktadır. Eski sevgilisi tarafından kendine olan güveni sarsıldıktan sonra, gerçek bir beyefendiye fena halde aşık olur. Ancak aşık olduğu kişinin iletişim profesörü olduğunu fark ettiğinde dünyası altüst olur.

Çekici Profesör Hunter'ın hayallerini kuran Penny, fantezilerinden vazgeçemiyor ve ona sahip olmanın cazibesi giderek artıyor. Profesör Hunter'ı çevreleyen heyecan, tehlike ve gizem onu
Dizleri mi?

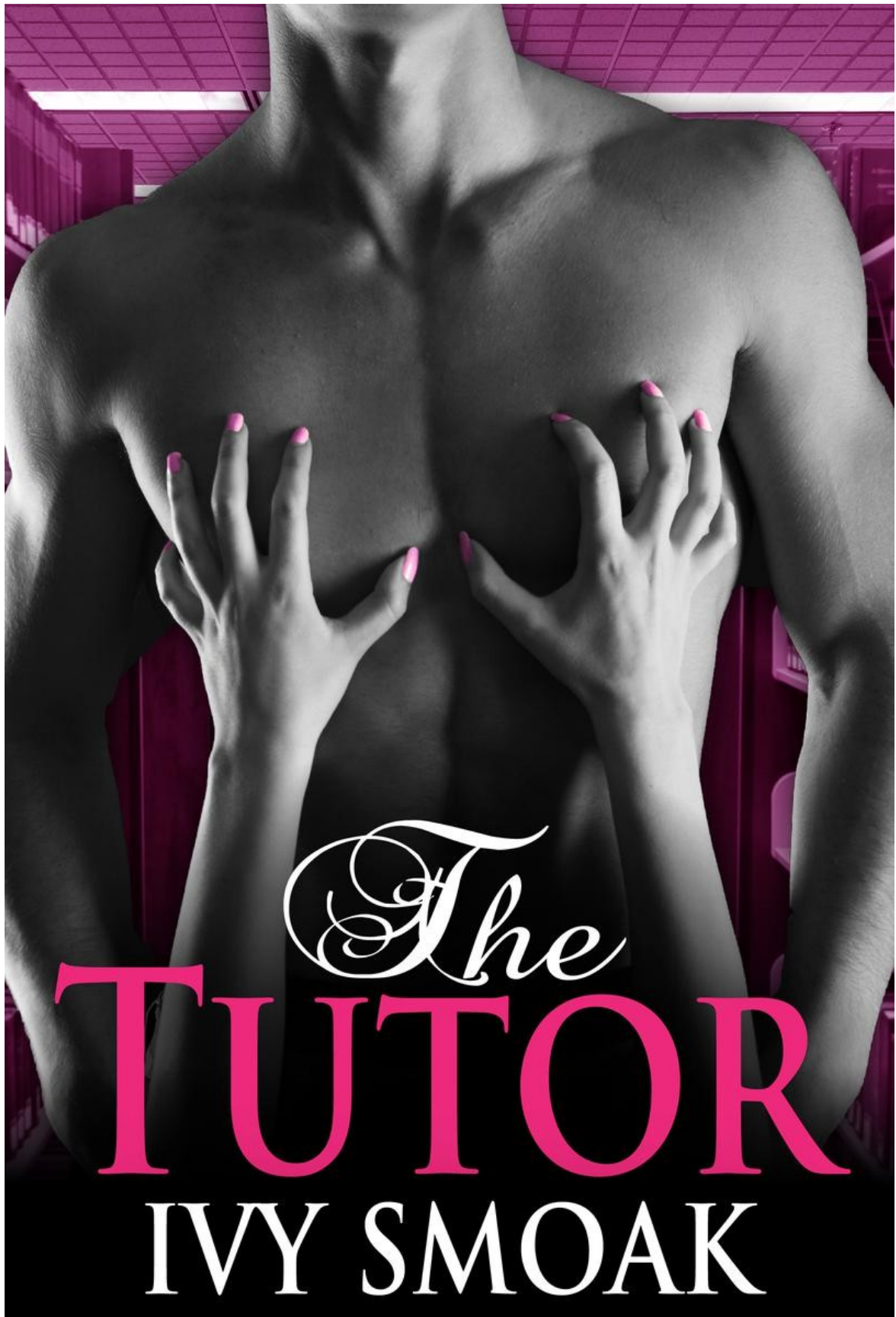
[Şimdi alın. Sınırlı bir süre için ÜCRETSİZ!](#)

Ve yorum bırakmayı unutmayın! Bu anonimdir ve Ivy'nin daha fazla kitap yardımcı olur, ki bu önemli çünkü eğer , evsiz kalacak ve sizin için daha fazla buharlı kitap yazamayacak.

Daha fazla bilgi edinin

Seksiliğin bitmesini istemiyor musunuz? Bitmek zorunda değil! [Ivy Smoak'ın bültenine kaydolun](#) ve seksi kısa öyküsü The Tutor'ın ÜCRETSİZ bir kopyasını alın.

Eğitmen

Ivy Smoak'ın yeni seksi kısa öyküsü THE TUTOR'da hayal gücünüzü bırakın.

Sophia tanıştıklarından beri Wyatt'a aşıktı. Haftada bir gün kütüphanede ona ders vermek, döneminin en önemli olayı olmuştur. Ama aralarındaki cinsel gerilim yavaş yavaş ona işkence etmeye başlamıştır. Wyatt seksi, komik, çapkın ve Sophia'nın anlayabildiği tamamen ulaşılmaz biri.

Son özel zamanı geldiğinde, bunun onu son görüşü olacağından endişelenir.

Bunun olmasına izin vermemeye kararlıdır.

Onunla ilgili hayaller kurmak ve beyzbol maçlarında onu uzaktan izlemek yeterli olmayacaktır.

Gerçek duygularını itiraf edecek kadar kendine güvenebilecek mi?

ÜCRETSİZ kopyanızı almak için [buradan](#) kaydolun!

ARC Ekibi

Ivy Smoak'ın yeni kitaplarını ilk okuyan olmak ister misiniz? O zaman onun ARC Ekibine katılmak tam size göre!

Lansman tarihlerinde dürüst eleştiriler göndermeniz karşılığında tüm kitaplarının ücretsiz ön kopyalarını alacaksınız. ARC Ekibi hakkında daha fazla bilgi almak ve kaydolmak için [BURAYA](#) tıklayın.

Ivy Smoak tarafından da

Bu kitabı beğendiniz mi? Daha fazlasını mı istiyorsunuz? Ivy Smoak'ın diğer kitaplarına da göz atın!

Av Serisi

[Ayartma \(Kitap 1\)](#) .

[Bağımlılık \(Kitap 2\)](#)

[Günah Şehri \(Kitap 2.5\)](#) - Mason ve Bee'nin hikayesi

[Patlama \(Kitap 3\)](#).

[Üçüncü Sans \(Kitap 3.5\)](#) - Rob ve Daphne'nin hikayesi [Bağımlılık \(Kitap 4\)](#)

[Altın Peşinde](#)

[Koşan Bir](#)

[Oyuncuyu](#)

[Oynayan](#) **Bağımsız**

Romanlar

Novellas [Acil](#)

[Durum Planı F](#)

[Layla'nın Tahmini](#)

[Blue Parrot Resort](#)

[Bir Noel Dileği](#)

Ivy ile bağlantı kurmak için [Facebook](#) ve [Twitter](#)'ına göz atın.

Telif Hakkı

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu metnin hiçbir bölümü Ivy Smoak'ın açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, iletilemez, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde saklanamaz ya da bu sisteme sokulamaz.

Kapak resmi telif hakkı © 2015 Ivy Smoak'a aittir

Kapak fotoğrafları:

Çift fotoğrafı: AS Inc/Shutterstock.com Arka plan
fotoğrafı: mandritoiu/Shutterstock.com

2015 e-kitap Baskısı

Copyright© 2015 by Ivy Smoak
Tüm hakları saklıdır

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.